

A 5 ΠΡΑ
Μουσεύτο

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΕΙΔΥΛΙΟ

(Σκίτσο του κ. Γερ. Γρηγόρη)

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΤΟΥ Α. Δ. ΨΙΔ

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ :

Κάρλος, 55 ετών, διάσημος μουσικοσυθέτης. Ζάν, 60 ετών, πιστός παλιός άπρηκτος. Ένας μικρός βιολαττής, Μάρθα, 35 ετών, κόρη του Κάρλου. (Στό σπίτι του Κάρλου. Σ' έναν αντίθαλαμο, κοντά στην είσοδο. Ακούονται τραγουδία έξω από την πόρτα. Ο Κάρλος τ' άκούει νευρικός.)

ΚΑΡΟΛΟΣ.—Ζάν, διάψε αυτούς που τραγουδούν. Δεν μπορώ να τους άκούω. Τι άνόητοι που είνε οι άνθρωποι !... Χαίρονται γιατί ένας χρόνος πέρασε από τη ζωή τους...

ΖΑΝ.—Είνε όμως και πολλοί, κύριε, που έλπιζον πως ο χρόνος που έφταει θα τους φέρη ευτυχία.

ΚΑΡΟΛΟΣ.—Όσοι να περάση κι' αυτός ο χρόνος και να έλπίσουν στον άλλον.

ΖΑΝ.—Κι' όμως, πολλοί έλπιζον, κύριε, ότι ο νέος χρόνος θα γιατρέψη τις πληγές που έχει άνοιξει στις καρδιές τους ο χρόνος που φεύγει...

ΚΑΡΟΛΟΣ.—Υπάρχουν άνθρωποι που πιστεύουν σε μιά τόσο εύκολη λήθη ; Υπάρχουν άνθρωποι που έλπιζον να ξεχάσουν μέσα σ' ένα χρόνο ; Άχ, Ζάν !... Πόσα χρόνια πάνε τώρα, που έγω δεν μπορώ να ξεχάσω... Ή, θαρρείς πως λησιόνησα, γιατί δεν μιλώ καθόλου για... ΖΑΝ.—Τό καταλαβαίνω, κύριε, τό καταλαβαίνω πως θυμάστε πάντα. Άλλά δεν σάς λέω τίποτα κι' έγω, για να μη σάς ληψώ...

ΚΑΡΟΛΟΣ.—Πόσες Πρωτοχρονίες πέρασαν από τότε, Ζάν ; ΖΑΝ.—Δεκατέντε, κύριε...

ΚΑΡΟΛΟΣ.—Δεκατέντε !... Πώς περνούν τά χρόνια !... Και πόσο γέροσα !...

ΖΑΝ.—Κι' έγω γέροσα, κύριε.

ΚΑΡΟΛΟΣ.—Ναι, αλλά εσύ, Ζάν, δεν είχες ποτέ παιδί. Δεν στήριξες ποτέ σ' ένα πλάσμα δικό σου κάθε έλπιδα σου. Ναι, Ζάν, αν έδειχνι δεν έκανε δτι έκανε, έγω δεν θα ήμουν τόσο θλιμμένος και θα είχα τ-σος κι' ένα παιδί δικό της στην αγάλιά μου. Ένα έγγονάκι.

ΖΑΝ.—Πάνε τόσα χρόνια από τότε... Θα είχατε ένα άρκετά μεγάλο έγγονο.

ΚΑΡΟΛΟΣ.—Μά γιατί να μου τό κάνη αυτό, και να μ' άφήση να φύγη μ' έναν τυχοδιώκτη, άκούω έγω ήθελα να την παντρέψω μ' ένα νέο ανάξιο της ;

ΖΑΝ.—Ω, κύριε !... Ο έρωτας τυφλώνει και τρελλώνει τους ανθρώπους.

ΚΑΡΟΛΟΣ.—Δέν είχα κανέναν άλλον στον κόσμο, εκτός άπό τη την κόρη. Ή μητέρα της, που την λάτρευα τόσο, πέθανε, ο κόσμος γεννήθηκε. Κι' έγω δεν θέλησα να ίδω πειά άλλη γυναίκα την έμ-κι' άφιερώθηκα στην κορούλα μου. Κι' από τη λατρεία μου σο. Πό-πνευσθηκα τό θρησκόθερα μουσικά κομμάτια, που μ' έκανε σφ-ση την αγαπούσα, τό ζέρεις καλά εσύ, Ζάν. Κι' ό-νευρολογούσα γι' αυτήν τον πιο ευτυχημένο γάμο. Κι' αυτή, αυτή έληξε έναν τυχοδιώκτη κι' έφυγε μαζί του ! Τι γινάμια τρομερό για μένα !... Οχι, σ-σα, Ζάν !... Ήταν μιά παραμονή Πρωτοχρον-σέν άποψε... ΖΑΝ.—Ουαί !... Ουαί !... Ζήρε... Είν-σ-ροσθήσει θρησκόθε από τη λατρεία σου. Και γ-δέν άποφασίζατε να έγγασθήτε...

ΚΑΡΟΛΟΣ.—Ναι. Έστρέψα μέσα μου ξαμνικά... (Η πηγή έμνευ-σεως). Πιστεύει στην κόρη μου, όπως πιστεύουν στ' Άγιους και στο Θεό. Νόμισα πως είνε ένας άγγελος, ένας άγγελος που μου τον είχε στείλει ο Θεός. Κι' άξαμνα... Ο άγγελος άγγε-μ' έγκατέλειψε αγά-στα, για ν' ακολουθήση έναν άλητη !...

ΖΑΝ.—Ήταν, άλήθεια, τρέλλα αυτό που... Μ' έναν σγονοπάτη !... βασιλοπούλα, να φύγη μ' έναν τυχοδιώκτη... έλλείφατε με την παράσηση. Μά ήταν πολύ νέα κι' άπειρη ακόμα και όμορφιά του.

ΚΑΡΟΛΟΣ.—Την δικαιολογεί, κύριε, Ζάν ; ΖΑΝ.—Όχι, κύριε. Δέν την δικαι-ό έρωτας...

ΚΑΡΟΛΟΣ.—Ο έρωτας !... (Καστενάει). Μά εκτός άπ' τον έρω-ΚΑΡΟΛΟΣ.—Ο έρωτας !... (Καστενάει). Μά εκτός άπ' τον έρω-τα, υπάρχει ή τιμή, ή υπόληψη Μάρθα δεν τό σκέφθηκε αυτό ;

ΖΑΝ.—Νομίζει ότι ή δεσπής ; ΚΑΡΟΛΟΣ.—Τι θέλεις, κύριε, μετάνοισε παρτά έπειτα άπ' την ΖΑΝ.—Ή δεσποινίς Μ' να ξεαναγνώση κοντά σας, τρέλλα ποίκα, και ήβή ! "Όταν πειά μου είχε συντήρησι την καρ-ΚΑΡΟΛΟΣ.—Ποίκα ει σ' όλο τον κόσμο, όταν από άγγελος είχε διά, όταν με είχε πειά για μένα...

ΖΑΝ.—Είχε για, μ' ένα μωρό στην αγάλιά. Ο άνδρας π' αγά-έδω σ' έλεεινός μεθόδος. Μά έσείς την διαζήσατε, ησε ήταν έ-Έτσι της άξιζε...

ΚΑΡΟΛΟΣ.—"Αν την συγχωρούσατε τότε, θα ήταν τώρα εδω. ΖΑΝ.—...ε και τό έγγονο σας κοντά σας.

ΚΑΡΟΛΟΣ.—Τό έγγονο μου ; Μά δεν είχα ποτέ έγγονο. Είνε δι-ΚΑΡΟΛΟΣ.—Τό έγγονο μου τό παιδί ενός ταγγιάνου ; Έγω νατρίωσα νό την παντρεύω με τον καλύτερο νέο της πόλεως μας, όνα παιδική της τά φανταζόμην ίδια βασιλοπούλα, ίδια άγγελούδα ! ΖΑΝ.—(σάν να μονολογή).—Κι' από τότε ή καινήμην ή δεσποινίς Μάρ-θας ξεαναγάρηκε πειά...

(Άξαμνα μιά άσχημη μουσική άκούεται έξω από την πόρτα).

ΚΑΡΟΛΟΣ.—Διάψε τους, Ζάν, γρήγορα ! Δώσε τους μερικά φράγκα και πές τους να φύγουν. Δέν έχω όρεξη για μουσική άποψε. Και πρό πάντων, δεν μπορώ να ιπαρφέρω σ' άκούω παραφωνίες... (Ο Ζάν πηγαίνει στην έξοστροπα).

ΚΑΡΟΛΟΣ (μόνος).—Τύρεις !... Έγώ !... Μά γιατί !... Γιατί !... Της φέρθηκα λοιπόν σεληρά ;

(Η μουσική παύει. Ο Ζάν επιστρέφει).

ΚΑΡΟΛΟΣ.—Μά είνε πολύ άδιάκριτοι αυτοί οι πλανόδιοι μουσικοί. Σταματούν σε κάθε πόρτα και παίζουν, χωρίς να ρωτήσουν πρώτα αν όλοι οι άνθρωποι μπορούν να χορτάζουν και να χαίρονται.

ΖΑΝ.—Οι μουσικοί αυτοί δεν συλλογίζονται τί-ποτε άλλο, παρά πως να πάρουν μερικά δεκάρες.

ΚΑΡΟΛΟΣ.—Τομ' άχιστον άς μη μάς ξεσώσουν τ' αυτά μας με τις παραφωνίες τους.

(Άξαμνα άκούεται ένα μαγευτικό βιολί. Ο Κάρο-λος τό άκούει με προσοχή και κάνει σημείο στον Ζάν

ΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»
εύχεται στους αναγνώστας
του, εκ βάθους καρδιάς, κάθε
εὐτυχία και χαρά, ἐπ' εὐκαι-
ρία τοῦ Νέου Ἔτους 1934

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΜΟΝΤΑΙΝ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΓΓΕΙΔΩΝ ΠΟΣ ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΑΙ Η ΕΜΟΡΦΙΑ

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Σ. Α.

Μία εκ των πλέον «σιε» κοσμικών κυριών. Μινιατφ ύπό έποχην λε-
πτότης και συμμετρικότης τουαλέττας και χαρακτηριστικών. Τό ύ-
πότης της άσμεβιάσαστο πρής την κοικλιστικη χάρι της, μάλλον ψυχρό και
ζάπος άγιου, όταν δέν διδαι την έντύπωση της άπολύτου άδιαφορίας.
Τουαλέτιζόν «εσασ» ιδιαίτάρας μαεστρίας. Συναμίσια «μιάς ντεποξ».
Αι «μινιασις» της στις πλέον έπισημες δεξιώσεις — που ύποδεικναι ο
καδής του 'Υποργείου των 'Εξωτερικών — από τις πλέον «σασασασασ»
νέλε.
Η ΜΟΝΤΑΙΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

—Δεξιώσις εις την Γιουγκοσλαβικήν πρεσβείαν, επί τη έπειτηφ των
γενεθλίων του βασιλέως 'Αλεξάνδρου.
—Τούξ κελιμίνουξ εδέχετο ο πρεσβευτής, βοηθούμενος ύπό της κ.
Κριτίτις.

—Παρευρέθησαν : 'Ο πρωθυπουργός και ή κ. Π. Τσαυδάρα και οι
ύπουργοι Στρατιωτικών, Ναυτικών, 'Εξωτερικών, Συγκοινωνίας, 'Εθνι-
κής Οικονομίας, ο ύφυπουργός της 'Υγιεινής και αι κνρια και κνρια :
Κονδύλης, Χατζηγεωργίου, Μαξίμου, Ράλλη, Λοβέρδου, Τσακωπούλου
και Σαγιά.

—Και οι άρχηγοι κομμάτων : Παπαναστασίου, Μιχαλακόπουλος και
Μεταξάς, ο πρόεδρος της Γερουσίας.

—Εκ του διπλωματικού σώματος : 'Ο πρεσβευτής της Γερμανίας και
ή κ. 'Αϊνζέλου, ο πρεσβευτής της Γαλλίας και ή κ. Κλεμάν Σιμόν, ο
πρεσβευτής της Πολωνίας και ή κ. ντε Γιουβγκενίτις, ο πρεσβευτής της
Ρουμανίας και ή κ. Ρασκάνο, ο πρεσβευτής της Τουρκίας και ή κ. 'Ενίς
μπαί, ο σμβουλος της Γερμανικής πρεσβείας και ή κ. 'Εμπερλίαν.

—'Επίσης διεκρίνανεν την κ. 'Ελενα Βενιζέλου, τον στρατηγόν Περ-
τρίτην, τον στρατηγόν Μαζαράκη, τον στρατηγόν Κ. Μανέτταν, τον
στρατηγόν και την δεσποινίδα Φραντζή, τον κ. και την κ. Βιζέλα, τον
κ. Ξυδάση, τον κ. Σεφεριδίου, τον κ. και την κ. Μπακοπούλου, τον κ.
και την κ. Δ. 'Αραβαντινού, τον κ. Παπαδόπουλ, τον κ. 'Αργυροπούλου,
τον κ. Λαδάν.

—'Επίσης διεκρίνανεν την κ. Κ. Τσαυδάρα, τον κ. και την κ. Μαν-
τράβιου, τον κ. Γ. Μερκούρη, τον κ. και την κ. Πετρίδην, τον κ. και
την κ. Σαγιάτη, τον κ. Σούφλιαν, τον κ. Ψαρούδαν, τον κ. και την κ.
Οικονομίδου, τον κ. Ι. Καρα-
δίου, τον κ. Γ. Μαζαράν, τον κ. και
την κ. Κιτσιρή, τον κ. Παλάν, τον
κ. και την κ. 'Αλεξάνδρη, τον κ.
Μπίτσικον, τον κ. Ούράνην, κλπ.

—Την παρεύθεσαν Κυριακήν δε-
ξιώσις παρά τφ κ. και τη κ. 'Αναστ.
'Αραβαντινού.

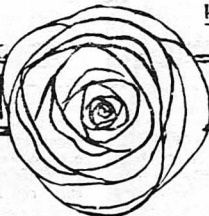
—Παρίσταντο ή κ. Π. Τσαυδά-
ρα, ο κ. και ή κ. Α. Μιχαλακοπού-
λου, ο κ. Παπαναστασίου, ή κ. Κα-
φαντζή, ο κ. και ή κ. 'Αλ. Με-
λωνά, ο κ. Κ. Τσαυδάρας, ο ύ-
πουργός της 'Υγιεινής κ. Τσακω-
πούλου, κλπ.
Η ΜΟΝΤΑΙΝ

ήμιον μικρή, Θιμάσια πώς άποκοι-
μώμιον, πατέρα, κρατώντας τό χέ-
ρι σου ;
(Φιλαι τό χέρι του).

ΚΑΡΟΛΟΣ.—Κόρη μου ! (Στόν
έγγονο του). Μα έσύ, δέν μιλάς κα-
θόλου, Κάρολε ; Γιατί ; Πώς δέν
εκαράεις κι' έσύ τη χαρά σου ;

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΒΙΟΛΙΣΤΗΣ.—'Η
χαρά που νοιώθω, εινε τόσο μεγά-
λη, που δέν μπορώ να την εκαρά-
σω με τά λόγια. Μόνο με τό βιολι
θά μπορέσω να την εκαράσω, έτσι,
όπως την νοιώθω...

(Παίρνει τό βιολι του, που τό είχε
αφήσει σε μία γωνιά, και παίζει, με
μία εκφρασι έκστατικη στο πρόσωπο
του, ένα κομμάτι παθητικά χορούμενο.
κάτι που μοιάζει σαν κλάμμα, απ' την
πολύ χαρά. 'Ο Κάρολος κι' ή Μάρθα
κλαίνε, σφιχταγκασμένοι)...

(Η ΣΥΜΒΟΥΛΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΗΣ ΣΑΣ)

Μεγάλην καρδιάν.—Νά καθαρίζετε κά-
θε έράθυ τό δέρμα του προσώπου σας με μία πε-
τσίτα. Θρεγμένη με τό έξης μίγμα :
Teinture du savon 20 gr.
Alcool de lavande 10 >
Eau de roses 300 >

Τό πρωι πλένετε τό πρόσωπό σας με χλιαρό νερό και σα-
πούνι της γλυκερίνης, κατόπιν δέ του θάζετε κομπρέσες
αλληλοδιαδόχως ζεστές και κρύες. 'Αν πρόκειται να θυγήτε έξω,
θάζετε ένα ελαφρό στρώμα κρέμας νείρε, την όποιαν αγορά-
ζετε από τό φαρμακείο σας και πουδράρεθε με μία πούδρα
πρώτης ποιότητας. Για ένα όρισμένο διάστημα άποφεύγετε τό
κόκκινο για τά μάγουλα καθώς και τις λιπαρές τροφές. Πρώ-
τε όσο τό δυνατόν περισσότερα πορτοκάλια.

Ρουμάνσα Α.—'Αδότητε την καλοσύνη να μου εναγράψετε
τις πληροφορίες που ζητείτε, γιατί φαίνεται ότι τό γράμμα σας
χάθηκε ίσως.

Ελ. Β. 'Αγωνιόσσαν, Νέαν 'Υόρκην.—'Εάν έχετε πολύ
εξηρό δέρμα, κάθε έράθυ να καθαρίζετε τό πρόσωπό σας με
την έξης κολ-κρέμ :

Huile à la violette 500 gr.
Eau de violette 500 >
Cire blanche 28 >
Blanc de Baleine 28 >
Essence d'amandes 5 gouttes

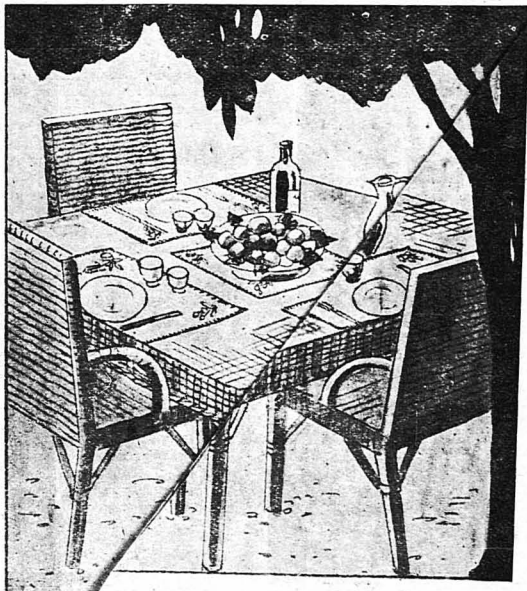
Κατόπιν ξεπλένετε τό πρόσωπό σας με την έξης λοσόν :

Eau de laurier cerise 20 gr.
Lait d'amandes 300 >

Τό πρωι μην πλένεσθε με σαπούνι, άλλα με άπο χλιαρό νε-
ρό και μη θυγάτε ποτέ έξω χωρίς να θάλετε θέμα στο πρό-
σωπό σας. 'Η 'Ρουμ' εινε πολύ καλή. 'Απ' έπειά απ' την κρέ-
μα πουδράρεσθε ελαφρά. 'Η δασυτριχία τφ παιδιών σας εινε
ένα φαινόμενο ποι παρατηρείται σε μερικά παιδάκια, άλλα με
την ηλικία περνάει. Πάντως, καταλληλότερο για να σας δώση
συμβουλή γι' αυτό εινε ένας γιατρός. Γράψτε στο γιατρό της
'Οικογενίας, ο όποιος εινε εκ των Ιστών 'Αθηναίων επι-
σημίμων.

Λιλιάννα Χατίτ, Πειραιά.—Για τό ηλιόκαυμα σας σισιάτο

ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΕΤΕ ΜΙΑ ΙΔΕΑ

Στρώσιον έλοχικού τραπέζιου

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΜΑΡΙΑ ΖΑΜΠΑ

Κατόπιν μακράς και εδυν-
πράς ασθενείας, απέβησε την
παρελθεύσαν έβδομάδα και ε-
κπεύθη σεμνά, όπως σεμνή
και πεινητική ήταν κι' έλη της
ή ζού, η γνωστή πεινητρια και
εκλεκτή συνεργάτις των περι-
δικών μας Μαρία Ζάμπα. Στην
πνευμένη μητέρα της πεινη-
τριας, την όποιαν έκαλεσαν ο
Θεός πλάνην του, εις την α-
μήν της ηλικίας της, τό «Μπου-
κέτες» και ή «'Οικογενεια» εύ-
χονται την έξ ύψους παρηγο-
ριαν.